

mindst derved, at der findes en Mængde Undtagelsesbestemmelser i Forslaget, som Flertallet endda har ment, at det var nødvendigt at forøge (jfr. Endringsforslag Nr. 54). Ganske vist vil dette Endringsforslag bevirke, at Lodsjeeren maa jage uden Jagttegn inden for Kommunens Grænser, men dels er Kommunen i det selvstændige Liv og paa andre Omraader ikke nogen Afgrænsning, og dels vil Lovens Overholdelse derved i høj Grad vanskeliggøres. Man kan ikke forudsætte, at de, der skulle paa sig Jagtlovens Overholdelse, uden videre skulle være paa det rene med, til hvilken Kommune vedkommende Sæger hører. Endelig vil det falde noget vanskeligt for den almindelige Befolkning at forstaa Retfærdigheden i, at en Mand maa jage uden Jagttegn, naar han besøger en god Ven eller Slægtning i sin egen Kommune, men at det bliver strafbart, saa snart han træder over Sognekkellet og besøger sin Nabo eller Slægtning i den fremmede Kommune. Mindretallet skal af disse Grunde opfordre Landsstinget til at forkaste det Affnit i Lovforslaget, der handler om Jagttegn, og de Bestemmelser, der i de enkelte Paragraffer slutte sig dertil. — Som det vil ses, har Mindretallet i Forening med Raben ogsaa paa enkelte andre Punkter stillet Endringer af forholdsvis mindre Betydning, der findes omtalte under Entelthederne i det følgende, og forbeholde vi os i øvrigt at begrunde dem mundtlig under Forhandlingen i Salen.

Et andet Punkt, som har været Genstand for særlig Overvejelse i Udvalget, angaar Spørgsmaalet, om det ikke vilde være rigtigt at forbyde Helligdags- og Nattejagt. Medens hele Udvalget har været enigt i, at man burde forbyde Nattejagt, har et Mindretal (N. Hansen) ikke kunnet slutte sig til et Forbud mod Søndagsjagt, idet et saadant Forbud efter Mindretallets Formening vil være en Indskrænkning i de jagtberettigedes hidtil værende fri Anvendelse af deres Jagtret; det vil ogsaa gøre for stort Indgreb i den personlige Frihed, lige som mange Sægere, der kun have Tid til at

jage om Søndagen, herved ville afftares fra en god og sund Fornøjelse. Det øvrige Udvalg kan imidlertid ikke tillægge disse Grunde nogen Vægt. Ganske affet fra det forargelige i, at Gudstjenesten og Helligdagens Fred forstyrres ved Skyden, Hundeglam og anden med Jagten forbunden Støj, tør det efter Flertallets Anskuelse antages, at et Forbud mod Søndagsjagt vil ramme Krybstutterne paa en særdeles virksom Maade, og tilmed vil bidrage meget til at værne om Markfreden, idet det er en Kendsgerning, at en stor Del unge Mennesker baade fra By og Land netop om Søndagen i Jagttiden hjemløse Omegnen med Bøsse og Lade det gaa ud over baade tamt og vildt. Flertallet har derfor ikke taget i Betænkning at foreslaa et Forbud mod Søndagsjagt, idet de Goder, der ville kunne opnaas derved, rigelig opvejer de enkelte Ulemper, som det vil kunne medføre, og det saa meget mere, som det alt nu er forbudt paa Søndag og Helligdage at jage i Selvfab.

Et Forbud mod Nattejagt turde næppe trænge til nogen udførlig Motivering. Enhver ved, at det navnlig er Krybstutterne, der benytte Natten til deres ulovlige Ford, og et Forbud i saa Hensende vil derfor være et fortrinligt Middel mod disse. Ligeledes vil det være almindelig bekendt, at en stor Mængde af de Ulykkestilfælde, hvorved Mennesker ere blevne dræbte eller saarede af Berioner, der gaa paa Jagt, indtræffer efter Mørkets Frembrud, idet vedkommende tror, at det, han skyder paa, er et Stykke Vildt, medens det desværre bag efter viser sig at have været et Menneske. Ganske vist vil et saadant Forbud kunne lægge nogen Hindring i Besjen for Jagt paa Vildbænder under deres Aftentræk, men foruden at denne Jagt formentlig kun drives enkelte Steder, gælder det ogsaa her, at de Goder, der opnaas ved Forbudet, langt overvejer de saa Ulemper, det mulig kan medføre.

Udvalget har dernæst anset det rigtigt at optage Spørgsmaalet om et Forbud mod Jagt i en vis Del af Naret i Nærheden af saadanne Steder, hvor der med Fordel er anlagt eller vil kunne anlægges Fuglepjer. Det Lovforslag herom, som i